

Борімося за справедливість!
Викриваймо зло - переможемо!

Вісник

№ 12(45)
1-15
Липня
2005 р.

Основні принципи, тематична спрямованість: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених, надання юридичних консультацій

Малозахищених

Загальнодержавна інформаційна громадсько-політична газета. Засновник ГО "З'єднання борців "За справедливість"

"Виконано при підтримці Фонду Ч. С. Мотта та „Єднання” в рамках програми „Загальні цілі”"

СТЕЛІТЬ ДОРОГУ СПРАВЕДЛИВОСТІ, ДЛЯ СЕБЕ, ДЛЯ ДІТЕЙ І ВНУКІВ ВАШИХ!

Справа, якою Ви займаєтеся є важливою для Вашого життя, приносить користь місту і суспільству.

Ви, Ваша організація, Ваші рідні та близькі — усі хочуть справедливого ставлення до себе. Це нормально.

Боротися за справедливість можливо й не є Вашою справою, але справедливість, так само як і Вашу справу, треба робити. Вона, жива, але її можуть вбити, її нема, але її можна вродити.

Займатися всправедливленням суспільства Вам не вистачає часу, не зручно, не звично, накладно... Ми це робимо, це наша справа. Вам залишається лише вибрати чи наша справа потрібна і якщо так, то допомогти їй жити. За свою справу ми не отримуємо прибутку, нам не рідко платять погрозами, прокльонами, а іноді нищівним тиском. Проте, ми не лише боремися за справедливе суспільство і справедливість для Вас, і для Ваших дітей, і Вашої організації, а й організовуємо інші організації до цієї нелегкої боротьби.

Ми можемо виявитися для Вас корисними навіть негайно. Наприклад: якщо Вам є скрута звернутися з позовом до суду на незаконних кривдників, але сума

звернення до доброчинців

позову перевищує Вашу спроможність сплатити державне мито, або Ви не хочете ризикувати втратити ще й цю суму, то наше звернення до суду на захист Ваших інтересів звільняє Вас Законом від сплати державного мита.

Ми взагалі до певної міри (залежно від Вашої відкритості) можемо бути гарантом Вашої незалежності від протизаконних посягань корупції, мафії, рекету будь-яких державних органів, у тім числі, і наглядових, і контролюючих. На відміну від адвокатів і юридичних контор, наш захист надійний, бо гарантійно не підкупний (захист здійснюється під громадським контролем — захисника можемо замінити), і якщо Ваша справа справедлива — безпрограшний. Сильною стороною його є і те, що ЗБЗС має власні газети і викриває беззаконня у справі, підключаючи цим громадськість до підтримки Вашої чесної справи.

Іноді Вам (ставши колективним членом нашої організації) буде досить нашого авторитету борців за справедливість, щоб Вас не ціпали нечесні.

Ваша злободенна участь у Всеукраїнському і місцевому безправ'ї і терпінні від свавілля корумпованої влади або й державного рекету, спонукає нас боротися конкретно і ефективно проти цього безладу. Наша, боротьба призводить до позитивних змін зменшується свавілля корумпованої влади, зростає вага закону, авторитет справедливості. Нам вдається відстоювати інтереси фізичних, і юридичних осіб, навіть, тоді, коли у справі задіяні вищі чини влади й мафії. Ми об'єднуємо політичні, і громадські організації, забезпечуємо найдемократичніші вибори. Суди вже не нагліють у ставленні до вирішення справ за участю представників від ЗБЗС. Маємо добрий авторитет серед населення. Ми знаємо і робимо щоб суспільство, в якому Ви вибрали жити й працювати, ставало для Вас справедливим і, щоб ми більше діяли для Вас — пропонуємо пожертвувати на нашу діяльність.

Отже, вирішивши пожертвувати на цю добру справу (або вкажіть вибрану Вами частину, на яку Ви хочете пожертвувати: — видання газет; — представництво інтересів (в т.ч. боротьба з рекетом держав-

них служб); - правова практична про-світа (консультації, допомога в складанні юридичних документів); - лобіювання громадсько-політичних інтересів справедливості, допомога організовуватися до спільних дій для відстоювання законних інтересів громадян, осіб — тоді:

зателефонуйте за тел.: 8(03848) 3-22-14, 3-45-23 і ми все врегулюємо; якщо бажаєте зробити пожертву самостійно по безготівковому розрахунку — то:

Р/р 26004301071, в відділенні БАТ ДОБ 2906/055 (м. Нетішин, пр-т Незалежності, 22), МФО 375155, м. Славути; або Р/р 26004732741350 в Рівненській обласній філії УСБ, МФО 333012, м. Острог (м. Острог, вул. Л. Українки, 2); якщо у іншому вигляді (товаром, послугами чи підтримкою громадсько-політичною) — то повідомте нам, якою буде Ваша допомога, щоб ми розраховували на неї; зазначте чи бажаєте бути учасниками контролю за використанням нами Вашої допомоги.

Скористайтесь винятковою нагодою — прийміть посильну участь у добрій справі.

**Рада З'єднання борців
„За справедливість”**

ДИВИНА ХМИЛЬНИЧИНОВИДНА

Гляньте на перелік областей, у яких з липня 2005р. передплачують газету „Вісник Малозахищених”:

Волинська область;
Ківерці 1;
Ковель 1;
Луганська область;
Первомайськ 24
Дніпропетровська область;
Павлоград 1;
Кривий ріг 1;
Нікополь 2;
Новомосковськ 1;
Дніпропетровськ 1;
Житомирська область;
Малин 1;
Бердичів 1;
Запорізька область;
Запоріжжя 13;
Кам'янка-Дніпровська 2;
Якимівна 1;
Київська область;
Фастів 1;
Тараща 1;
Богуслав 1;
Переяслав-Хмельницьк 1;
м. Київ;
Київ 1;
Кіровоградська область;
Світловодськ 6;
Ульянівка 1;
Львівська область;
Львів 1;
Одеська область;
Котовськ 1;
Полтавська область;
Полтава перехід. 1;
Велика Богачка 2;
Рівненська область;
Здолбунів 1;
Рівне РВЗ 1;
Донецька область;
Волноваха 1;
Єнакієве 1;
Селидове 1;
Івано-Франківська область;
Івано-Франківськ 1;
Богородчани 1;
Верховина 1;
Рожнятів 1;
Долина 1;
Сумська область;
Глухів 1;

Тернопільська область;
Бережани 1;
Борщів 1;
Харківська область;
Ізюм 3;
Богодухів 1;
Херсонська область;
Генічеськ 1;
Скадовськ 1;
Херсон 1;
Чернігівська область;
Бахмач 1;
Ніжин 4;
Чернівецька область;
Новоселиця 1;
Чернівці 2;
Сторожитель 1;
Путівля 1;
Черкаська область;
Сміла 1;
Жашків 1;
Умань 1;
Черкаси 1.
Загалом по областях передплачено — 81.

Думаєте, хвалиться? Авжеж добрий початок, враховуючи, що лише 11 січня 2005р. ми отримали статус загальнодержавної газети, і що в каталог України нас включили лише в квітні, і що в червні ще не було жодного передплатника з інших областей, то це прорив — дякуємо Богу! Але соромно нам назвати кількість покупок наших газет на Хмельниччині (в інші області для продажу в роздріб ми ще не надсилаємо). Гадаєте — нема бажаних купити? Є! Але, підіть у кіоск, де продають газети через державну торгівлю і запитайте газету ВМ, сумніваємося, що у відповідь не почуєте, а що це таке? Ми справно протягом року шлемо Хмельницькій Укрпошті для кожного р-ну але кіосні працівники там дивуються назві цієї газети, а Укрпошта справно списує газети, як некуплені?! Вже, коли матеріал був готовий до друку, з “Укрпошта” Хмельницької області зателефонували з приводу передплати на липень — виявилось в червні передплатників газети ВМ було — 48, а в липні 688.

Через великі конфлікти нам вдалось доbitися, щоб газети були в Нетішині і в

СЛУХАННЯ БЕЗ СЛУХАЧІВ

Відбулись все-таки слухання про майбутнє підвищення квартирної плати. В основному на слуханнях були присутні ті, хто збирається підвищувати квартплату. А тих, хто її платитиме — майже не було. Одним словом, овки були, а овець не було.

А з чим можна було прийти на слухання? Що обговорювати і про що слухати? В газеті “Нетішинський вісник” були опубліковані “Таблиці”, де ЖКО навело суми бажаної (для ЖКО) квартплати. Але ж не наведено жодних розрахунків ні по одній позиції. Чому, наприклад, прибирання сходів обходиться в 10,8 коп. а не в 35 чи 6 копійок з одного квадратного метра площі квартири? Чому мешканці 5-поверхових будинків мають платити за опалення сходових кліток і підвалів, якщо його нема? Чому однакова квартплата в будинках із сміттепроводом і без? Де розрахунок спожитої електроенергії для освітлення сходів? Які роботи входять в поняття „сантехобслуговування”?

При передачі квартир в приватизацію повинен був виконаний певний ремонт, але він виконаний не був, не було зроблено нічогосінько. Тому тепер спеціалісти відмовляються встановлювати лічильники води та тепла, небезпідставно побоюючись, що трубопроводи електрозварки не витримають.

м.Славути у продажі у кіосників, що торгують від Укрпошти. Приватні ж продавці спочатку беруть у продаж, але після „чому” відмовляються брати газети ніби їм прибутку не треба? Не вистачає нас, щоб у кожному районі пробивати шлях цій газеті. Ми можемо це робити, виявити злочин і покарати винних. Але ж часу шкода, скільки людей можна натомість захистити. Тож допоможіть цій газеті жити. Запитуйте у кожному районі у кіосках, які торгують від Укрпошти і якщо Вам відмовляють продати з будь-якої причини повідомте нам будь-ласка. Для неплатоспроможних ми не зупинимо безкоштовне розповсюдження. Постійний читач знає, що як тільки кошти є, ми тиражуємо газету і по 15000 примірників, але Вам

І так далі і так далі. Все якось затемнено, непрозоро. Чи, може, в каламутній воді...

Чим це закінчиться? Як завжди: слухали — не слухали, чули — не чули, але підвищення цін буде затверджено, і платити будемо...

**Володимир Вдовиченко
пенсіонер м. Нетішин
Хмельницької області**

Від редакції

Напрочуд цікаві запитання завдає пенсіонер. Наприклад за сантехобслуговування, що в цю оплату входить? Зрозуміло, що за трьома крапками цього пенсіонера думка про те, що гроші наші списують на запчастини і на ремонт обладнання, а потім як помалось то знову ж і ремонт, і запчастини за наш кошт. Чи не так? Скільки коштів списано на ремонт сантехобладнання за роки експлуатації і обслуговування Хмельницької АЕС і чому тепер за списані кошти мають страждати мешканці квартир, в яких ламається обладнання. Чи не пора зробити розслідування цього питання і пояснити хто відповідь за скоєне? ЗБЗС готове організовувати слухання справжні. Для, цього потрібно ще дві ГО, то ж, хто розділяє цю думку — гуртуймося. Гадаємо, що й влада не буде проти, адже нинішнє ЖКО не має програми виходу з кризи.

щоб постійно отримати, — краще передплачуйте її, хто має 42 коп. на місяць і Ви надійніше отримаєте, а головне цим Ви допоможете їй жити. І хай вона Вам послужить, щоб Ваші діти жили у справедливим суспільстві.

А дивина ця, не покажеться такою дивною, якщо взяти до уваги, що нинішній голова ОДА пан Гладунак Іван Васильович позивав (як громадянин) цю газету на 300000 гривень і вимагав незаконного арешту і його незаконно послухали, і суд, і прокуратура, і державна виконавча служба і приходили в жовтні — листопаді 2002 року арештовували... Та є Бог!

Дива продовжуються.

Редакційна рада

З часом все таємне стає явним
Паламарчук Микола Євгенович,
1922року народження, пенсіонер, мешка-
нець м. Хмельницького.

Запис свідчення зробив старший
слідчий КДБ майор Володимир Скок
22.06.1989р.

— Мій батько — Паламарчук Євген Дмитрович (помер у 1947 році) довгий час був доглядачем Проскурівського міського цвинтаря. До війни цей цвинтар знаходився на південній околиці м.Проскурова, нині він зберігся і розташований уздовж вулиці Кам'янецької. Оскільки батько працював на цвинтарі, нам надали житловий будинок, який знаходився на цвинтарі з північного боку, недалеко від перетину нинішніх вулиць Кам'янецької і Толстого.

В обов'язки батька входило копання могил для померлих, участь у похованні тощо. Пригадую, десь на початку 1936 року до батька почали приходити невідомі мені люди у цивільному одязі. Після цього він брав лопату і відправлявся на цвинтар. Повертався додому під вечір, на певний час залишався перепочити. Пізно вночі доносився стук у вікно. Батько піднімався, брав лопату і знову йшов на цвинтар. У той період часто чув розмови між батьком і матір'ю, що батько бере участь у похованні розстріляних “ворогів народу”. В одному із розстріляних при похованні він впізнав свого знайомого Круліковського Миколу, котрий працював на бойні і часто зустрічався з батьком.

Мені в ту пору було десь 13 чи 14 років, я дуже зацікавився таким фактом і вирішив перевірити, як у дійсності хоронять “ворогів народу”. Пригадую, влітку 1936 року (точно не пам'ятаю) я вештався по цвинтарі і в його південній околиці побачив свіжовикопану яму. Розмірами була вона приблизно 2х3 і глибиною 1,8-1,9 метра. Я здогадався, що саме в цій ямі хоронитимуть “ворогів народу”, оскільки для звичайних мерців такі ями не копали.

Пізно ввечері, близько 24 години, а можливо, пізніше, разом з двоюрідним братом Кузьмом Дмитром Григорівичем (пропав безвісти в роки війни) пішли на цвинтар і ровом, який оточував його з усіх боків, пройшли до того місця, де була викопана яма. Ми заховалися у рові метрів за 10-15 від неї. Через деякий час почули шум двигуна і побачили, як на цвинтар заїхав автомобіль, критий брезентом. Недалеко від ями він розвернувся і заднім ходом під'їхав до неї. З кузова зіскочило кілька чоловік. Підійшов також водій і чоловік, який разом з ним сидів у кабіні. Всі ці люди почали скидати з кузова автомобіля трупи в яму. Зараз не пам'ятаю, чи було місячно, чи ніч сама по собі була світлою, але категорично стверджую, що я добре бачив, як у цю яму з автомашини, яка під'їхала, скидали трупи людей. Вони були в одязі. Скільки їх в ту ніч скинули в яму, не знаю, бо ми злякалися і потишеньку непоміченими пішли звідти.

Через кілька днів я проходив повз засипану яму і бачив, що над захороненням

НЕЗАСУДЖЕНИЙ ГЕНОЦИД

Продовження публікації витягів матеріалів з книги „Великий терор на Хмельниччині” (видання друге, доповнене і виправлене) автори В.А Дмитрик Л.А Савицький та ін. Очікуємо, що з часом читач відгукнеться на цю публікацію, а після закінчення відгуки опрацюємо і теж опублікуємо. Початок в номері ВМ1(34) від 1-15 січня 2005р.

ПРАГНУЛИ ЗАМЕСТИ СЛІДИ

(з архівів УСБУ у Хмельницькій області)

здіймається невеликий пагорбок землі. Це місце добре пам'ятаю і можу нині точно показати його на цвинтарі. Місце, де були захороненні людські тіла, привезені в ту пам'ятку для мене ніч. Якщо уточнити його зараз, то вийде, приміром, таке: могила знаходиться метрів за 50 від меморіалу пам'яті жертвам фашизму, метрів за 30 від найближчого рогу дитячої лікарні і метрів за 40 від огорожі будинку ДТСААФ. Це на нього я вказав співробітникам УКДБ16 червня 1989 року.

Хочу уточнити, що мені добре відомо: у 1936-1938 роках до мого батька, як доглядача Проскурівського міського цвинтаря, періодично приходили люди в цивільному і за їх вказівкою він копав могили в південній околиці цвинтаря. Саме поблизу того місця, на яке вказав вище у цьому поясненні, я бачив в 1936-1938 роках свіжовириті могили розміром 2-3 метри, 3-4 метри і т.д., а потім зариті за невеличкими пагорбками над ними. Ці місця, як і конкретно бачене мною, де проходило поховання, я вказав співробітникам УКДБ безпосередньо на цвинтарі і на показаній мені схемі цвинтаря.

Запитання: Уточніть, в якому саме році ваш батько стверджував у бесіді з матір'ю, що серед розстріляних, яких хоронили, він бачив труп Круліковського?

Відповідь: Я особисто чув бесіду батька з матір'ю про те, що серед розстріляних “ворогів народу” батько впізнав свого знайомого Круліковського. Наскільки пам'ятаю, ця розмова відбулася десь у 1938 році, тобто значно пізніше після того, як я спостерігав процесом захоронення на цвинтарі вночі 1936 року.

Запитання: Яку кількість могил, в яких відбувалося поховання репресованих у 1936-1938 роках, Ви пам'ятаєте? Хто з мешканців міста Хмельницького може про це знати?

Відповідь: Точної кількості вказаних могил, в яких відбувалося поховання у 1936-1938 роках, не пам'ятаю, однак, як уточнив вище, їх була велика кількість. Хто з мешканців міста Хмельницького може про це знати, мені невідомо.

Сіробоб Ганна Миколаївна, 1928 року народження, пенсіонерка, мешканка м. Хмельницького.

Запис розповіді зроблено 18.07.89р.
старшим слідчим управління КДБ

УРСР по Хмельницькій області майором В. Скоком.

— Працювала я нянькою і служанкою у Круліковського Олександра, будинок якого на той час знаходився біля міського кладовища (нині вулиця Кам'янецька, 106). Зі слів місцевих мешканців (від кого конкретно — не пам'ятаю) мені стало відомо, що у нічний час на міському кладовищі хоронять розстріляних “ворогів народу”. Круліковський заборонив мені ходити на кладовище. Десь у вересні 1938 року близько 12-ї години ночі я пішла шукати дружини Круліковського, яка раніше вийшла з дому, щоб подихати свіжим повітрям перед сном. Йшла стежкою, яка вела до яру, котрий тепер опинився між будинками міської дитячої лікарні і трансформаторної підстанції.

Підійшовши до яру, побачила внизу, на відстані 20-25 метрів, криту вантажну машину. Вона заднім ходом наближалася до низькорослого куща. Оскільки все це відбувалося в нічний час, я здогадалася, що зараз стану свідком поховання розстріляних. Притаїлася на вершині пагорба, у бур'янах, звідти й спостерігала за цією машиною. Незабаром побачила, як з кузова зіскочило кілька чоловік з лопатами і почали копати яму. Копали протягом години, і весь цей час я сиділа і спостерігала. З вершини пагорба мені було все добре видно. Недалеко, метрів за 60-80, знаходилася бойня, яка освітлювалася ліхтарями. Саме ці ліхтарі трохи освітлювали яр.

Коли, напевне, яму викопали, почалася незрозуміла метушня. Пролунало кілька глухих ударів, і я побачила, як у яму почали кидати трупи людей. Скільки їх було вкинуто, не пам'ятаю, проте припускаю, що приблизно чоловік 20. Через деякий час 3-4 чоловіки за допомогою лопат закидали яму. Я повернулася додому. Наступного дня опустилася в яр і на місці, де невідомі люди копали яму, побачила свіжу, невисохлу землю. Засипана яма була розміром 4х5 метрів. Зверху землю закидали прискохлою травою.

Ченаш Марія Миколаївна, 1922 року народження, м.Проскурів, українка, член КПРС, освіта середня, пенсіонерка, проживає у Хмельницькому.

Запис розповіді зроблено 08.02.91р.
старшим оперуповноваженим УКДБ по Хмельницькій області підполковником Майоровим І.О.

Я — корінна проскурівчанка, учасниця Проскурівського підпілля в період тимчасової окупації міста фашистами.

Я з батьками проживала на вулиці Комерційній (нині Володимирська). Перпендикулярно до неї йшла вулиця Набережна, на якій в основному проживали люди польської національності. Вони найбільше постраждали в період репресій. Практично у кожній родині кого-небудь заарештували. Приблизно у вересні-жовтні 1941 року на нашій вулиці хтось повідомив, що біля колишнього будинку НКВС німці розкопали траншеї, в яких лежать трупи людей. Всі кинулися туди (особливо поляки). Пішла і я. Огорожі біля будинку не було. Недалеко від будинку була розрита траншея завглибшки близько 2 м, заширшки 1 м. Я особисто бачила окремі кістки, черепа людей, ніякого одягу чи інших предметів не було. Ця траншея була відкрита для доступу з тиждень. Ходили розмови: хтось з родичів впізнав своїх і забрав їх для перепоховання. Але мені особисто з такими людьми не довелося зустрічатися. Ще одне: у траншеї я не бачила ні окремих трупів, ні суцільних скелетів людей.

Вержбицький Володимир Йосипович, 1936 року народження, уродженець м. Шепетівки Хмельницької області, українець, начальник ремонтно-будівельної ділянки № 7 заводу “Електронмаш” “Власна заява, зроблена 12.12.1990р.

У 1966 році я працював майстром Хмельницького БМУ “Цивільбуд”, одержав завдання споруджувати центральний універмаг на 25 Жовтня (нині Проскурівська). Механізмами розчистили майданчик під будівництво універмагу і котельні.

Після розбивки майданчика я дав екскаваторнику із СУМБа тов. Раку Василю команду почати копати котлован з правого верхнього боку майбутнього ЦУМу. Грунт вивозили водії з 5-ої автобази. Возили на автомобілях-самоскидах ЗІЛ-555. Копнувши кілька ковпів землі (0,6 м³), Василь Рак вискочив з екскаватора і кинувся до мене з лайкою і претензією, що змусив його копати там, де повно трупів. Коли я підійшов до котловану, побачив дійсно трупи, на яких ще зберігся одяг. Одразу згадав, що при розбивці ділянки до мене підійшов чоловік літ 58-60 і запитав, звідкіля почну земляні роботи. Коли показав на правий дальній кут, то почув, що знайду там щось цікаве. А ще додав: “Там був тир”. Розмова з ним не зав'язалася, оскільки я був зайнятий. Він невдовзі пішов. Більше його не зустрічав. Виявивши трупи, я розпорядився засипати їх землею і припинити роботу. Після цього пішов у військкомат і розповів черговому майору про те, що трапилося. З ним пішли в міськком партії, який знаходився поруч, через вулицю. У міськкомі про все розповіли першому секретареві Шоханову. Він порадив зупинити земляні роботи до особливого розпорядження.

**продовження
у наступному номері**

ЗАЯВА ПРО ЗЛОЧИН

продовження, початок у попередньому номері

Після того, як ці векселі ще рік пролежали в кабінетах ДПАУ і стали простроченими, вони були продані комерційним структурам за 8% номіналу. Зокрема, векселі Макіївського металургійного комбінату на суму понад 160 млн. грн. придбала одна дуже відома донецька фірма за 12,5 млн. грн. Це офіційно. Які гроші й кому були сплачені неофіційно, можна тільки здогадуватися. Це має бути встановлено перевіркою. Оскільки на момент продажу векселів щодо Макіївського меткомбінату була порушена справа про банкрутство, ця фірма надалі пред'явила придбані векселі для включення в реєстр вимог кредиторів за номіналом. При чому, за свідченнями з поінформованих джерел, завод давно вже розрахувався з тримацем векселів на їхню повну суму поставками металопродукції, що принесло новому власнику векселів 150 млн. грн. чистого прибутку. Цих грошей більш ніж вистачило би для розрахунків з усіма вкладниками, які вже три роки кожному середу проводять мітинги на майдані перед Запорізькою облдержадміністрацією. Для порівняння — депозитний портфель Банку станом на кінець 1999р. складав 101,1 млн. грн. В інтерв'ю газеті “Бізнес” минулого літа Олександр Волков, керівник ліквідаційної комісії банку “Слов'янський”, говорив: “Боржники залишилися ті ж самі — Макіївський меткомбінат, ДМК ім. Держжинського, Північний ГЗК, “Укренергомашкомплект” і т.д. Якби тільки одна “Макіївка” заплатила”, то ми б закрили борги перед усіма вкладниками” (“Бізнес”, №28, 08.07.2002). Помилався пан Волков, на той момент Макіївський меткомбінат вже не винен був Банку ані шеляга. При цьому, безсумнівно, заслу-

гове прискіпливої перевірки законність продажу цінних паперів посадовцями ДПАУ, які не є суб'єктом підприємницької діяльності й виступати на ринку цінних паперів не може. Подібного виду діяння під керівництвом начальника Слідчого управління Податкової міліції ДПАУ С.Піскуна Кримінальний кодекс кваліфікує за ст. 186 як грабіж, а ч. 5 статті зазначає, що грабіж, вчинений в особливо великих розмірах або організованою групою, — карається позбавленням волі на строк від восьми до тринадцяти років із конфіскацією майна. Безпосередній організатор грабежу пан Піскун в своєму інтерв'ю тому ж “Бізнесу” (№36 від 03.09.2001), призабувши, що саме рік тому брехав на своїх пресконференціях Азаров, запевняв платників податків у чистоті своїх помислів: “Ми чисті перед законом і перед людьми. Ми зробили все, щоби вкладникам повернути гроші, ми створили фонд, але що повертати — банк-то виявився “порожнім” А вкладників обманули. Дійсно, а де ж гроші Банку? Ті самі, які були заарештовані за вказівкою Азарова і яких, як запевняв неодноразово Микола Янович, цілком достатньо для розрахунків з вкладниками? Невже ж вони надійшли в ті самі кишені, що й 92% номіналу незаконно проданих векселів? До речі, — 8% також осіли невідомо де, принаймні жодної копійки до бюджету з операції з продажу векселів номінальною вартістю 325 млн.грн. не надходило.

Щодо інших злочинів, передбачених ч.1, ст.371, ч.2 ст.371, ч.2 ст.372 КК України, скоєних Піскуном відносно банку “Слов'янський” та Фельдмана, то вони детально викладені в додатку до цієї заяви.

В зв'язку із вищевикладеним, Громадський комітет національної безпеки України заявляє, що перебування Піскуна С.М. на посаді Генерального прокурора України становить загрозу національній безпеці держави. Його діяльність на високій та відповідальній державній посаді знищує досягнення помаранчевої революції та компрометує державну владу. Займаючи керівні посади як службова особа, С. Піскун умисно, з корисливих мотивів та в інших особистих інтересах або інтересах третіх осіб, використовує надану йому владу та службове становище всупереч інтересам служби. Таки дії заподіяли істотну шкоду охоронюваному законом правам, свободам та інтересам громадян, державним, громадським інтересам, та інтересам юридичних осіб. Перебуваючи на посаді Генерального прокурора України Піскун С.М. умисно вчинив злочин, спрямований на шкоду суверенітету, територіальній цілісності та недоторканності, обороноздатності, державній, економічній та інформаційній безпеці України — надаючи представнику іноземної держави допомоги в проведенні підривної діяльності проти України — проти режиму законності. Використовуючи службове становище Піскун С.М. надавав незаконні вказівки, чим незаконно втручався в діяльність працівників правоохоронного органу з метою перешкодити виконанню ним службових обов'язків та добитися прийняття незаконних рішень, незаконно порушував кримінальні справи та притягував завідомо невинного до кримінальної відповідальності зі штучним створенням доказів обвинувачення та фальсифікацією доказів, а також використовував службове становище з метою вчинення грабежу в особливо великих розмірах.

Виходячи з вищевикладеного та керуючись ст. ст. 94, 95 КПК України:

Прошу:

1. Прийняти заяву до розгляду.
2. Провести ретельну перевірку щодо викладених подій та допитати в якості свідків, які можуть підтвердити викладене заяві: Екс-заступника Генерального прокурора України - О.Колінько; Екс-прокурора Сумської області — О.Воронова; Екс-прокурора Вінницької області — Г.Клюге; Екс-прокурора Тернопільської області — Уланец; Екс-прокурора Херсонської області — М.Банчук; Засновника банку „Слов'янський” — Б.Фельдмана;

3. Порушити кримінальну справу відносно Піскуна С.М. за фактами вчинення злочинів: за ч.1 ст.111 КК України - державна зрада; за ч.2 ст.186 КК України — грабіж; за ч.2 ст.365 КК України — перевищення влади або службових повноважень; за ч. 2 ст. 371 КК України — завідомо незаконний арешт або тримання під вартою; ст. 364 КК України - зловживання владою або службовим становищем; ст. 343 КК України - втручання в діяльність працівника правоохоронного органу.

**Голова Всеукраїнської громадської організації «ПОРА!»
Михайло Свистович**

Від редакції

Що це правда, сумніву нема! Адже ці, хто пише, ризикують вельми, і друге, якби це неправда, то було б від п. Піскуна докладне спростування, а його немає. Нема чим крити. Тож гідко нам з таким генералом, бо ж з цієї причини у всій девізії прокуратур українських отаке ж твориться. Висловлюємо і свій громадський протест. Направимо цю статтю в Комітет Верховної Ради України по боротьбі з корупцією.

СЛІПОТА ПРОКУРОРСЬКА І ІНШИХ ПРАВООХОРОНЦІВ

Дев'ятого липня на дорозі під ногами розкидані копії звернень Нетішинського осередку партії „Регіонів” (датованого 18.11.04р. за №53) до генерального директора ВП ХАЕС Кіма Віссаріона Володимировича.

Ось зміст: „Просимо надати автобус для перевезення офіційних спостерігачів з міста Харцизьк Донецької області. Оплату гарантуємо згідно з виставленим рахунком за маршрутом та доставкою до готелю у м. Рівне.” Підпис: „Голова осередку І.М. Шевцов.” Печатка: „Партія регіонів, м. Нетішин”.

Є на тій копії і вхідний ВП ХАЕС №7352 від 18.11.04р., є й резолюція підписана п. Кімом „Разр”.

Перед цим, не далі як сьомого липня, редакційна рада ВМ за №611 вих — 05 отримала лист від прокурора м. Нетішин юриста першого класу Володимира Гончарука. Ось його зміст: „Прокуратурою м. Нетішин розглянуто Ваш журналістський запит стосовно надання інформації викладеної у листівках, які розповсюджувались у м. Нетішин 29.06.05р. і 01.07.05р. Повідомляю, що фактів передачі коштів керівництвом ВП ВП „Хмельницька АЕС” (вірогідно тут помилка — повинно бути ВП УБ „Хмельницька АЕС — ред.”) для кандидата у Президенти України Януковича В.Ф. не встановлено. Інформація стосовно розміру заробітної плати голови правління ВП УБ ХАЕС і інших доходів будь-кого з керівництва ВП УБ „Хмельницька АЕС” ви вправі отримати звернувшись особисто до вказаних громадян.

Голова правління і інші службові особи ВП УБ „Хмельницька АЕС” не є державними службовцями. Їхня заробітна плата не встановлюється державними органами.”

Для повноти розуміння читачем суті запитуваного борцями за справедливість цитуємо і наш запит: “29 червня і 1 липня 2005р. біля кожного під'їзду м. Нетішин лежали листівки з інформацією для акціонерів ВП „Управління Будівництва Хмельницької АЕС” (копії додаємо).

Просимо перевірити викладене стосовно участі голови правління ВП УБ ХАЕС Шевцова І.М. у двомільйонній фінансовій підтримці кандидата у Президенти В.Януковича без рішення акціонерів? Чи це є злочин? Якщо так, то чи осуджений він?

Так само, чи насправді заробітна плата керівника ВП УБ ХАЕС є такою? Звідки (100 000 у керівника — ред.) 3 мільйони, дачі, квартири, свердловини?

Як це розуміти, із урахуванням того, що відбувалося скорочення штатів у ВП УБ ХАЕС? Чи не є це злочин? Якщо так, то чи був він покараний?”

Треба сказати, що прокурор не довго думав над відповіддю, практично 1 добу, бо журналістський запит — голова редакційної ради вручав (за четвертим приходом) четвертого липня перед закінченням робочого дня. Двічі був до обіду і двічі після. Передати кимось іншим лист прокурору неможна. Секретареві прокуратури заборонено брати листи від ЗБЗС чи від газети ВМ. Від інших бере, я сам бачив, як давала на розгляд. Говорив з цього приводу з прокурором, але мені переконати його у тім, що це ж незаконно та й надто не зручно для громадян, для юридичних осіб, для усіх хто звертається до прокуратури не вдалося. Прокурор казав, що це я не розумію вигоди, яку він цим мені робить. Мовляв на випадок, коли б він не зрозумів, чого хочуть у зверненні, йому би довелося викликати, вияснювати, а так от — чотири рази приніс і все чудово. Слава Богу, що застав на місті прокурора за четвертим разом. Ні, правда, милостива секретарка ще за третім разом пропонувала спробувати помічника прокурора, може він візьме звернення. Я звернувся, але де там. Каже, що ви знухаєтеся, така інформація, ні — лише прокурор особисто, а не хочете — рекомендованим листом відправляйте.

Та власне, мова ж не про це. Адже прокурор відповідає на прохання перевірити факти швидше ніж оце я пишу. На другий день 05.07.05р. була готова відповідь оця, що процитована вище. Мені здалося, що це скарга на те, що ВМ не надав фактів передачі коштів керівництвом ВП ВП „Хмельницька АЕС” (гадаємо, що тут має бути ВП УБ ХАЕС — ред.) для кандидата у Президенти України Януковича В.Ф. Дивно, проте, причому тут ВП ХАЕС, якщо у журналістським запиті йшлося про УБ ХАЕС. Очевидно, що прокурор був дуже заклопотаний та й не розібрався чи що питають, чи що відповідає. Але таке буває, особливо у прокурора, коли отак усі запитують та ще й фактів не дають.

Оці що звертаються, такі як газета ВМ, гадають, що це прокурор має ті факти знати. Звідки? Хто йому скаже. Оце ж хтось, чи Бог змилювався, та й порозкидав оці копії з підписами і печатками по дорозі, мовляв гаразд прокуроре, важко тобі — збирай по дорозі і читай. Але ж у розкиданім не зовсім те, про що позав-

чора у прокурора говорилося про рінаш розкидане. Це прохання лише автобусів, а те про перерахування Януковичу — 2000000 гривень! От, якби ще на дорозі поклали пояснення і документи, та ще офіційну вказівку, або хоч дозвіл прокурору, мовляв: „дій за Законом і нічого тобі не буде”, тоді можна щось і прокуророві сказати, а так, що? Тим паче, що у ВП УБ ХАЕС недержавні службовці працюють. Хіба може прокурор перевірити законність чи там якусь справедливості нарахувань недержавного службовця? Хіба це в державних інтересах? Коли керівник усіх позвільнював — бо ніби платити нема чим, а його оклад у цей же час 100000 гривень? А врешті, чого б ні? Адже, це тільки у Нетішині ми бачимо, що УБ ХАЕС не працює, ніби банкрут от-от, а гляньте десь далі у якусь Віницю, чи там у Карпати, чи ще де-інде, може там ще не вмерло ВП УБ ХАЕС? Може воно там багато будинків, і ще якихось споруд здає? Та й оце доходи має, що аж такі стотисячні оклади у керівництва? Це можна перевірити? І переконатися у тім, що, наприклад, — будинок є збудований, зданий, кошти УБ ХАЕС отримало, працівникам тамтешнім зарплати подавали по тисячі (з Нетішина не посилають — дорого, то там ніби наймають), нарахували державі податків усяких... То чого ж — такий керівник вартий, ну не 100000 грн., але з 30000 я би дав.

Звичайно це все вигадки, бо що я в цій Нетішині бачу, а прокурору і у Нетішині не видно. Хіба він не така ж людина? Пішки певне не ходить, бо й того що на дорозі порозкидане не бачить, то що ж перевірять?

Газета ВМ ще крім цього мала необережність, того ж 04.07.05р, надати запит прокурору щодо законності звільнення Ю.Є.Бугаєва від кримінальної відповідальності і перебування на посадах пов'язаних з матеріальною відповідальністю.

Отак ми запитували: „З відповіді Генеральної прокуратури України від 28.04.05р. №09/1-7901-02 (копії додається) випливає, що Ю.Є.Бугаєв спричинив збитки державі у особливо великих розмірах.

На сьогодні Він виконував обов'язки начальника ЖКО і є заступником нач. ЖКО. Тобто матеріально відповідальною особою за майно міста, тому інформація про це вельми цікавить громадськість.

Зокрема, чи нормально це з точки зору політики нашої держави, щодо дотримання законодавства і чи законна амністія і які обставини тієї амністії, за якою Ю.Є. Бугаєва звільнено від відповідальності за

спричинення державі тяжких наслідків?”

Отак нам відповідали: „Прокуратурою м. Нетішин розглянуто Ваш журналістський запит стосовно законності звільнення від кримінальної відповідальності Бугаєва Ю.Є.

Повідомляю, що Бугаєва Ю.Є. звільнено від кримінальної відповідальності на підставі Закону України „Про амністію””.

Як бачите і тут прокурор не бачить, того що ми знаємо про те, що звільнено за амністією, але його, як прокурора, просимо роз'яснити законність такого звільнення і законність щодо справедливості перебування на матеріально-відповідальних засадах пана Ю.Є. Бугаєва. Адже говорять у нас про справедливий суд, то коли ж він буде?

Оце пишемо через газету, може прокурор та прокуратура прозріє. Зовсім ніби сліпі. Коли незаконно арештовували майно газети ВМ, за вказівкою пана Гладуняка Івана Васильовича, то ми їм пишемо: незаконно арештовують, дивіться ж! Не побачили?!

Ми розуміємо читача. Ви, як і ми борці за справедливість, хочете кращого життя, щоб не дурили, зароблене платили... Та де ж воно так буде, якщо ті, що мають за цим дивитися посліпи. Усі, навіть податківці. Ото, якби у ЗБЗС, якому держава не дала жодної копійки, і яке від жодної людини не приховало, що й навіщо бере, та щось десь виявилось не по їхньому записане — штраф, а то й арешт.

А тут, мільйони — усі мовчать. Уявіть собі, що у когось: у прокурора особисто, чи у податкового міліціонера, чи у депутата, чи у будь-якого іншого державного мужа — 100 гривень вкрали, по-шахрайськи. Мабуть, на другий день, щонайменше три державні служби, вивили б по тисячі і повернули скривдженному. А тут, — державне, людське — кому воно треба?

**Голова ради ЗБЗС, голова редакційної ради
Анатолій Войтко**

Від редакції

На жаль, треба константувати той факт — хвороба корупції в Україні загострена, симптом сліпоти не лише прокуратури, а й інших правоохоронних структур влади виражений на всіх рівнях досить сильно. Але, якщо ми з Вами — читачами не будемо мовчати ми його вилікуємо.

ОСТРОЗЬКА МІЛІЦІЯ, ЯК СЕРДИТА КОЦЮБА, — САМА НІЗАЩО “Б'Є” ЩЕ Й В СУДОВУ ПІЧ ВПІХАЄ

Прошу захисту від свавілля і беззаконня...

З такою заявою в ЗБЗС і в газету ЗБЗС “Вісник Малозахищених” звернувся арештований (в бігах) Смолій Анатолій Володимирович, мешканець с. Садки Острозького р-ну Рівненської обл. Що там відбувалося ми ще ретельно розбиратимемося, але перше публікуємо основний зміст двох документів.

“Постанова У справі про адміністративне правопорушення 05.05. 2005 року м. Острого. Я ДУМ (дільничий уповноважений міліції — ред.) Острозького МРВ, старший лейтенант Коцюбайло О.С. розглянувши матеріали адміністративної справи відносно гр. Смолія Анатолія Володимировича...

Встановив: 01.05.05р. (Пасха і день праці — ред.) в 23:30 год. (час нічний — ред.) гр. Смолій А.В. знаходився по вул. с. Садки в п'яному стані, хитався, мав неохайний зовнішній вигляд, чим ображав людську гідність та громадську мораль.

Враховуючи, що гр. Смолій А.В. скоїв адміністративне правопорушення передбачене ч.1 ст. 178 Кодексу України про адміністративне правопорушення постановив: притягнути Смолія А.В. до адмінвідповідальності в вигляді штрафу в сумі 17 (сімнадцять) гривень... Копію постанови про притягнення до адміністративної відповідальності направлено поштою 10.05.05р.”

“Постанова 05.05.05р. Суддя Острозького райсуду Чирук Т.М. розглянувши матеріали, які надійшли від Острозького РВВС про притягнення до адмінвідповідальності Смолія...

Права Смолій А.В. роз'яснено. За ст. 185 КУ про адміністративне правопорушення встановила: 01.05.05р в 23 години на дорозі с. Садки Острозького р-ну Смолій А.В. будучи в стані алкогольного сп'яніння, не відреагував на законну вимогу працівників міліції сісти в службовий автомобіль та проїхати в чергову частину відмовився, висловлювався в їх адресу

нецензурною лайкою, чим вчинив їм злісну непокору. Смолій А.В. виний у вчиненому адмінправопорушенні себе не визнав, пояснив, що був тверезим і нецензурно в адрес працівників міліції не висловлювався.

Однак його винна у вчиненому адмінправопорушенні доведена матеріалами справи: протоколом про адмінправопорушення від 02.05.05р., випискою з протоколу медичного освідчення на предмет алкогольного сп'яніння, а також поясненнями свідків П., Б. В діях Смолія А.В. вбачаються ознаки адмінправопорушення передбаченого ст. 185 КУ АП.

Враховуючи викладене та керуючись ст.ст. 283, 284 КУ АП постановила: Смолія Анатолія Володимировича піддати адмінарешту терміном на п'ять діб. Термін рахувати з 12.05.05р з 11 години. Постанова остаточно оскарженню не підлягає. Суддя (підпис) Т.М. Чирук.”

Дамо трохи коментаря, але спочатку офіційного.

Кодекс України про Адміністративне правопорушення

Стаття 32. Адміністративний арешт.

Адміністративний арешт установлюється і застосовується лише у виняткових випадках за окремі види адміністративних правопорушень на строк до п'ятнадцяти діб. Адміністративний арешт призначається районним (міським) народним судом (народним суддею).

Адміністративний арешт не може застосовуватись до вагітних жінок, жінок, що мають дітей віком до дванадцяти років, до осіб, які не досягли вісімнадцяти років, до інвалідів першої і другої груп.

Накладення адміністративного стягнення

Стаття 33. Загальні правила накладення стягнення за адміністративне правопорушення.

Стягнення за адміністративне правопо-

рушення накладається в межах, установлених нормативним актом, який передбачає відповідальність за вчинене правопорушення, в точній відповідності з Основами законодавства Союзу РСР і союзних республік про адміністративні правопорушення, цим Кодексом та іншими актами про адміністративні правопорушення.

При накладенні стягнення враховуються характер вчиненого правопорушення, особа порушника, ступінь його вини, майновий стан, обставини, що пом'якшують і обтяжують відповідальність.

Стаття 178. Розпивання спиртних напоїв у громадських місцях і поява в громадських місцях у п'яному вигляді.

Розпивання спиртних напоїв на вулицях, на стадіонах, у скверах, парках, у всіх видах громадського транспорту та в інших громадських місцях, крім підприємств торгівлі і громадського харчування, в яких продаж спиртних напоїв на розлив дозволений виконавчим комітетом місцевої Ради народних депутатів, або поява в громадських місцях у п'яному вигляді, що ображає людську гідність і громадську мораль, — тягне за собою попередження або накладення штрафу від одного до п'яти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Ті самі дії, вчинені повторно протягом року після застосування заходів адміністративного стягнення, — тягнуть за собою накладення штрафу від трьох до семи неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Дії, передбачені частиною першою цієї статті, вчинені особою, яка двічі протягом року піддавалась адміністративному стягненню за розпивання спиртних напоїв у громадських місцях або появу в громадських місцях у п'яному вигляді, — тягнуть за собою накладення штрафу в розмірі від шести до восьми неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців

з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, а у виняткових випадках, якщо за обставинами справи і з урахуванням особи порушника застосування цих заходів буде визнано недостатнім, — адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Стаття 185. Злісна непокоря законному розпорядженню, або вимозі працівника міліції, члена громадського формування з охорони громадського порядку, військовослужбовця.

Злісна непокоря законному (!) розпорядженню або вимозі працівника міліції при виконанні ним службових обов'язків, а також вчинення таких же дій щодо члена громадського формування з охорони громадського порядку або військовослужбовця у зв'язку з їх участю в охороні громадського порядку — тягне за собою накладення штрафу від восьми до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправні роботи на строк від одного до двох місяців з відрахуванням двадцяти процентів заробітку, а в разі, якщо за обставинами справи, з урахуванням особи порушника, застосування цих заходів буде визнано недостатнім, — адміністративний арешт на строк до п'ятнадцяти діб.

Стаття 278. Підготовка до розгляду справи про адміністративне правопорушення.

Орган (посадова особа) при підготовці до розгляду справи про адміністративне правопорушення вирішує такі питання:

- 1) чи належить до його компетенції розгляд даної справи;
- 2) чи правильно складено протокол та інші матеріали справи про адміністративне правопорушення;
- 3) чи сповіщено осіб, які беруть участь у розгляді справи, про час і місце її розгляду;
- 4) чи витребувано необхідні додаткові матеріали;

продовження на 4 стор.

Юридична консультація

ОСТРОЗЬКА МІЛІЦІЯ, ЯК СЕРДИТА КОЦЮБА, – САМА НІЗАЩО “Б’Є” ЩЕ Й В СУДОВУ ПІЧ ВПИХАЄ

продовження, початок на 3 стор.

5) чи підлягають задоволенню клопотання особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, потерпілого, їх законних представників і адвоката.

Про застосування адміністративного арешту

Стаття 326. Виконання постанови про застосування адміністративного арешту.

Постанова районного (міського) народного суду (народного судді) про застосування адміністративного арешту **виконується негайно після її винесення.**

Постанова Пленуму Верховного Суду України від 30.05.97р. №7

Про посилення судового захисту прав та свобод людини і громадянина.

Пленум Верховного Суду України постановляє:

2. Враховуючи, що згідно з ч. 2 ст. 124 Конституції України юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у державі, суди не вправі з часу введення Конституції в дію відмовляти фізичним чи юридичним особам у прийнятті до судового розгляду заяв і звернень.

Суди не вправі відмовити у судовому захисті прав та свобод людини і громадянина, у прийнятті скарг на рішення, дії чи бездіяльність органів державної влади, місцевого самоврядування, посадових і службових осіб з підстав, не передбачених Конституцією чи законом. При цьому слід мати на увазі, що коло прав і свобод людини і громадянина, закріпленіх Конституцією, не є вичерпним.

7. Оскільки адміністративний арешт також є передбаченим законом обмеженням прав людини, суди при розгляді справ про адміністративні правопорушення, за які до особи може бути застосовано це стягнення, повинні ретельно з’ясовувати як обставини правопорушення, так і дані про правопорушника і призначити такий арешт з наведенням відповідних мотивів (і – ред.) лише тоді, коли інші стягнення будуть малоефективними.

Стаття 280. Обставини, що підлягають з’ясуванню при розгляді справи про адміністративне правопорушення.

Орган (посадова особа) при розгляді справи про адміністративне правопорушення зобов’язаний з’ясувати: чи було вчинено адміністративне правопорушення, чи винна дана особа в його вчиненні, чи підлягає вона адміністративній відповідальності, чи є обставини, що пом’якшують і обтяжують відповідальність, чи заподіяно майнову шкоду, чи є підстави для передачі матеріалів про адміністративне правопорушення на розгляд товариського суду, комісії по боротьбі з пияцтвом, утвореної на підприємстві, в установі, організації чи їх структурних підрозділах, громадської організації, трудового колективу, а також з’ясувати інші обставини, що мають значення для правильного вирішення справи.

Закон України від 20 грудня 1990р. № 565-ХІІ “Про міліцію”

Стаття 1. Міліція в Україні

Міліція в Україні – державний озброєний орган виконавчої влади, який захищає життя, здоров’я, права і свободи громадян, власність, природне середовище, інтереси суспільства і держави від

протиправних посягань.

Стаття 12. Умови і межі застосування заходів фізичного впливу, спеціальних засобів і вогнепальної зброї.

Міліція має право застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю у випадках і в порядку, передбачених цим Законом.

Застосуванню сили, спеціальних засобів і вогнепальної зброї повинно передувати попередження про намір їх використання, якщо дозволяють обставини. Без попередження фізична сила, спеціальні засоби і зброя можуть застосовуватися, якщо виникла безпосередня загроза життю або здоров’ю громадян чи працівників міліції.

Забороняється застосовувати заходи фізичного впливу, спеціальні засоби і вогнепальну зброю до жінок з явними ознаками вагітності, осіб похилого віку або з вираженими ознаками інвалідності та малолітніх, крім випадків вчинення ними групового нападу, що загрожує життю і здоров’ю людей, працівників міліції, або збройного нападу чи збройного опору.

У разі неможливості уникнути застосування сили вона не повинна перевищувати міри, необхідної для виконання покладених на міліцію обов’язків і має зводитись до мінімуму можливості завдання шкоди здоров’ю правопорушників та інших громадян. При завданні шкоди міліція забезпечує подання необхідної допомоги потерпілим в найкоротший строк.

Про застосування фізичної сили, спеціальних засобів примусу працівник міліції рапортом доводить до відома безпосереднього начальника.

Про поранення або смерть, що сталися внаслідок застосування фізичного впливу і спеціальних засобів, а також про всі випадки застосування зброї працівник міліції зобов’язаний негайно і письмово повідомити своєму начальникові для сповіщення прокурору.

Перевищення повноважень по застосуванню сили, в тому числі спеціальних засобів і зброї, тягне за собою відповідальність, встановлену законом.

Стаття 14. Застосування спеціальних засобів

Працівники міліції мають право застосовувати наручники, гумові кийки, засоби зв’язування, слезоточиві речовини, світлозвукові пристрої відволікаючої дії, пристрої для відкриття приміщень і примусової зупинки транспорту, водомети, бронемашини та інші спеціальні і транспортні засоби, а також використовувати службових собак у таких випадках:

1) для захисту громадян і самозахисту від нападу та інших дій, що створюють загрозу їх життю або здоров’ю;

2) для припинення масових безпорядків і групових порушень громадського порядку;

3) для відбиття нападу на будівлі, приміщення, споруди і транспортні засоби, незалежно від їх належності, або їх звільнення у разі захоплення;

4) для затримання і доставки в міліцію або інше службове приміщення осіб, які вчинили правопорушення, а також для конвоювання і тримання осіб, затриманих і підданих арешту, взятих під варту, якщо зазначені вище особи чинять опір працівникам міліції або якщо є підстави вважати, що вони можуть вчинити втечу чи завдати шкоди оточуючим або собі;

5) для припинення масового захоплення землі та інших дій, що можуть призвести

ВИМАГАТИ ЧИ НІ?

Громадяни України, які потерпіли в результаті незаконних дій органів дізнання, попереднього слідства, прокуратури і суду, не завжди звертаються до відповідних органів з питанням про відшкодування завданої їм шкоди, оскільки побоюються, що у разі їх звернення у відповідні державні органи з вимогою про відшкодування незаконно заподіяної шкоди, постанову про закриття кримінальної справи може бути скасовано і попереднє слідство відновлено. Які є гарантії реалізації конституційного права громадян на відшкодування незаконно заподіяної шкоди?

Важливе значення для реалізації даного права має стабільність постанови про закриття кримінальної справи з реабілітуючої підстави. Кримінально-процесуальний кодекс (далі – КПК) допускає можливість відновлення прокурором, начальником слідчого відділу, суддею досудового слідства у закритій справі в межах встановлених строків давності притягнення до кримінальної відповідальності (ст. 216 КПК). У той же час КПК містить норму, яка встановлює строк в один місяць, протягом якого підлягає перевірці в касаційному порядку виправдувальний, вирок (ст. 386 КПК). Цей строк, по закінченні якого вирок не може бути скасований, є суттєвою процесуальною гарантією прав виправданих громадян.

Разом з тим, для осіб, реабілітованих на стадії попереднього розслідування, такої гарантії немає і у будь-який час, у межах строків давності притягнення до кримінальної відповідальності, без будь-якого оскарження прокурор може скасувати постанову про закриття справи, начальник слідчого відділу – відновити попереднє розслідування, суд за скаргою – скасувати постанову.

Відповідно до ст. 5 Закону “Про порядок відшкодування шкоди, завданої громадянину незаконними діями органів дізнання, досудового слідства, прокуратури і суду” (далі – Закон) у разі смерті незаконно засудженого громадянина його спадкоємці мають право на відшкодування матеріальної шкоди. Пленум Верховного Суду тлумачить дане положення і підкреслює нагальність судів посилити розгляд справ задля справедливості, але у п. 7 постанови Пленуму Верховного Суду України “Про судову практику в справах про відшкодування моральної (немайнової) шкоди” зазначено, що близькі родичі особи, якій завдано моральну шкоду, права на відшкодування такої шкоди не мають, крім випадків, коли неправомірними діями (бездіяльністю) безпосередньо були порушені їх права. Як відомо, моральну шкоду людині можна заподіяти, порушуючи її життєвий уклад, погіршуючи її стосунки з оточуючими, позбавляючи можливості реалізувати свої звички, бажання. Такі про-

яви моральної шкоди можуть супроводжувати не лише особу, незаконно засуджену до позбавлення волі, а й її рідних. Тому видається доцільним те, що близькі родичі також мають право на відшкодування моральної шкоди.

Відповідно до ст. 2 Закону право у громадянина виникає лише за умов його повної реабілітації. Але це суперечить ст. 63 Конституції України, де зазначено, що засуджений користується всіма правами людини і громадянина. Крім того, особа вважається невинуватою у скоєні злочину (відповідно до презумпції невинуватості) до того часу, доки її вину не буде доведено і встановлено обвинувальним вироком суду. Тому не є зрозумілим, чому законодавець, порушуючи принцип рівності громадян перед законом (ст. 24 Конституції), обмежує права засудженої особи. Адже на момент, коли правоохоронні органи допустили незаконні діяння щодо особи, вона ще не була визнана винною, але вже була наперед обмежена законодавцем у праві на відшкодування шкоди.

Для настання цивільно-правової відповідальності, мірою якої є відшкодування шкоди, необхідний склад правопорушення (у даному випадку він усучений, без вини – шкода, протиправна поведінка і причинний зв’язок). Протиправна поведінка може проявлятися альтернативно в одному чи кількох неправомірних діяннях, зазначених у ст. 1 Закону. Незаконне взяття і утримання під вартою, незаконний обшук, виймка та деякі інші процесуальні дії можуть мати місце і щодо особи, яка пізніше буде засудженою. Але в жодному разі вони не виправдані.

У ст. 56 Конституції зазначено, що кожен має право на відшкодування за рахунок держави матеріальної та моральної шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органів державної влади, їх посадових осіб.

**до випуску підготував
Олександр Добровольський за
матеріалами Юридичного
Вісника**

до зіткнення груп населення, а також діянь, які паралізують роботу транспорту, життєдіяльності населених пунктів, посягають на громадський спокій, життя і здоров’я людей;

6) для припинення опору працівникові міліції та іншим особам, які виконують службові або громадські обов’язки по охороні громадського порядку і боротьбі із злочинністю;

7) для звільнення заложників.

Вид спеціального засобу, час початку та інтенсивність його застосування визначаються з урахуванням обстановки, що склалася, характеру правопорушення і особи правопорушника.

Повний перелік спеціальних засобів, а також правила їх застосування встановлюються Кабінетом Міністрів України за висновком Міністерства охорони здоров’я України і Генеральної прокуратури України і публікуються в засобах масової інформації.

Додамо, що у заяві описується про

свавілля ст. лейтенантів Коцюбайло О. і Сердюка С. Почнемо усе коментувати разом з Вами, але продовжимо в наступних випусках. Доречі, мешканців сіл, де діють засвідчені тут державні службовці, просимо активізувати спілкування з нами і пам’ятати, що державна служба, яка б не була, – найнята служити Вам, а не навпаки. І за тим, як вона Вам служить Ви повинні вести громадський контроль, якщо хочете, щоб служба була послужною Вам, захищаючи Ваші права, свободи та законні інтереси.

Це демократія, але вона до Вас не прийде, якщо Ви боїтесь міліціонера.

Гадаємо, що й державні службовці читають ВМ. Якщо ні, то ми надсилаємо по примірнику нечальнику УВС в Рівненській області, прокурору області, в раду суддів, а також голові Острозької райдержадміністрації, з проханням перевірити, хто ці згадані в статті службовці і чи служать вони народу?

Григорій Цвях

Н а р о д с к а ж е — я к з а в ’ я ж е

Цар, який поновлює свою казну майном підлеглих, подібний до того, хто мастить дах свого будинку глиною, взятою з під його фундаменту.

Ас Самарканди

Народ грубий, але добрий; властелини ввічливі, але черстві

П. Буаст

Люди цінують привілеї, навіть, якщо то привілеї старшого хо-

ругваносія на похоронах

Д. Лоуелл

Людина чи багата чи бідна не своїм майном, а внутрішнім еством

Г.Баред-Стоу.

В багатстві серце швидше твердне, ніж яйце в кип’ятку.

К.Л.Берне

Треба щоб достаток був загальним і щоб життєві удобства були доступні для усіх верств

Вольтер

“Вісник малозахищених”

Інформаційна громадсько-політична газета.

Засновник - ГО “З’єднання борців “За справедливість”.

Свідоцтво про державну реєстрацію КВ № 9485

від 11.01.2005 р.

**Голова редакційної ради
Анатолій Войтко**

Газета виходить двічі на місяць

Розповсюдження газети безкоштовне, для передплатників і бажаних купити у роздріб за пільговою ціною.

Передплатний індекс **08697.**

Ціна 42 коп. на місяць

Програмні цілі: захист інтересів скривджених, принижених, знедолених і несправедливо ображених; надання консультацій

Виявляйте, картайте, допомагайте -

ГУРТОМ ПОБОРЕМО

Редакція не завжди поділяє позиції

авторів публікацій; залишає за собою право редагувати та скорочувати

тексти, змінювати заголовки.

Відповідальність за достовірність фактів, цитат, власних назв та інших

відомостей несуть автори публікацій.

Листування з читачами - тільки на сторінках газети.

У разі передруку посилення на “Вісник малозахищених” обов’язкове

Адреса редакції:

вул. Набережна, 7, м. Нетішин, Хмельницька обл., індекс 30100

тел.: (03848) 3-22-14,

факс: (03848) 3-45-23

e-mail: zbzs@nh.km.ua

Банківські реквізити:

р/р 26004732741350 в Рівненській

обласній філії УСБ м. Острог, МФО 333012,

Код ЗКПО 22764531

Газета друкується у

БАТ “Рівненська друкарня”

вул. Київська, 10, м. Рівне, 33027

e-mail: druk@rivne.com

Тираж: 1500 Зам. №209